

Terezie Radoměřská

VÁNOCE PRO KOČKU

23 adventních pohádek

a jeden opravdový příběh

Ilustrace: Aneta Bendáková

Vydání: 5.

Formát: váz., 16,5 × 23,5 cm, 136 stran

Datum vydání: IV. čtvrtletí 2016

Doporučená prodejní cena: 229 Kč

Edice: DĚTSKÁ LITERATURA

ISBN: 978-80-7485-105-6

Pohádkový adventní kalendář přináší na každý prosincový den jeden tajuplný příběh.

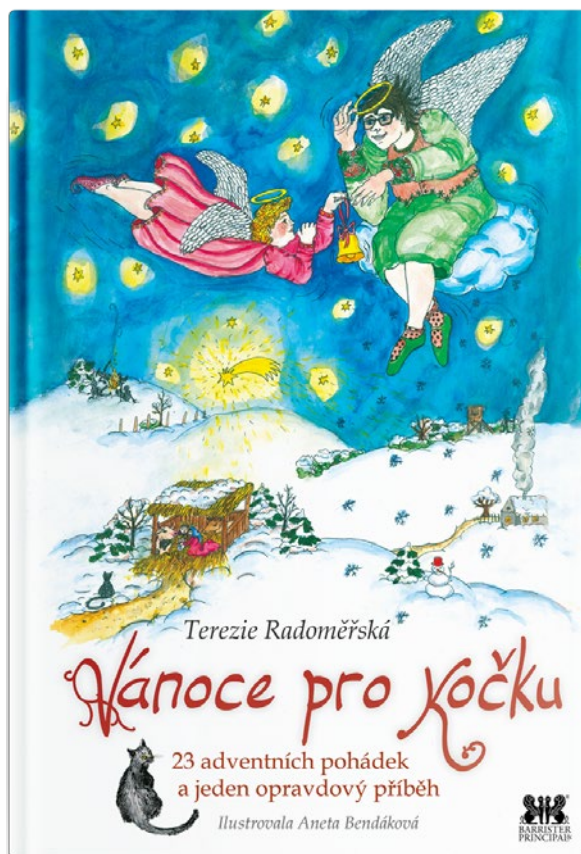
Tři děti staví s tatínkem po celý prosinec betlém, každý večer kousek – oblohu, figurku, hvězdu. A každý večer jim pak betlémská Kočka vypráví jeden příběh.

O volkovi, o oslíkovi, o andělíčcích a cukroví, proč jsou koledy tak hezké či co měla Svatá rodina o Vánocích k večeři, o vlasatci i o třech králích nebo o koni, slonu a velbloudovi, kteří ke třem králům zprvu vůbec nepatřili. Také o tom, jak si ovečka povídala s vlkem, proč bývá o Vánocích sníh, jak se stalo, že s Mikulášem chodí i čert, proč slavík zpívá nejkrásněji v noci a jak to, že jmelí roste na stromech.

Prosinec s pohádkami rychle uteče, ale jak to bylo v Betlémě doopravdy, to se děti dozvědí až na Štědrý večer.

Knížka pro všechny, kteří mají rádi advent, tajemný předvánoční čas plný očekávání.

TEREZIE RADOMĚŘSKÁ (1969) studovala český jazyk a historii, později teologii. Pracovala jako učitelka, překladatelka, kastelánka, redaktorka a průvodkyně. V současné době zajišťuje pro malý úspěšný rodinný podnik – manžel a tři děti – logistiku, lidské zdroje, zásobování, finanční plánování, účetnictví, public relations, distribuci a kontrolu. Žije v Praze a ve Vídni.

PRO VÍCE INFORMACÍ:

DISTRIBUCE:

HANA FERTIGOVÁ

TEL.: 545 211 015

E-MAIL: distribuce@barrister.cz

PROPAGACE:

VERONIKA DEMELOVÁ

TEL.: 734 496 923

E-MAIL: demelova@barrister.cz

Barrister & Principal, o. p. s.

Martinkova 7

TEL.: 545 211 015

E-MAIL: obchod@barrister.cz

WWW.BARRISTER.CZ

UKÁZKA: PROČ SE JEŽÍŠEK NARODIL V NOCI

Dlouho před tím, než se Ježíšek narodil, připravovali andělé betlémskou chýši na jeho příchod. Vždyť přesto, že se narodí chudý, v betlémském chlévě, může ho svět uvítat čistý a upravený. Andělé pečlivě uklízeli, urovnávali slámu v jeslích, kam Panna Maria Ježíška uloží, prali a žehlili pár plínek, hřebelcovali oslíka i volka, uhrabávali písek a na zem sypali vonící kvítky. Zkrátka všechno připravovali tak, aby se Ježíškovi na světě líbilo. A když byli s prací hotovi, oklepali si z křídel pozemský prach a odlétli na nebesa.

Na druhý den ráno si jeden z andělů, anděl Eusebius, vzpomněl, že chtěl ještě dát do lucerny novou svíčku a v tom shonu to nestihl udělat. Zavolał si proto malého andělíčka Kryštůfka.

„Kryštůfku, prosím, vezmi hezkou novou svíčku, doleť do Betléma a dej ji do lucerny. Bylo by mrzuté, kdyby si Panna Maria a svatý Josef ani nemohli posvítit, až do chýše přijdou.“

Andělíček byl ohromně rád a hrdý, že dostal tak důležitý úkol. Vyhledal v nebi tu nejkrásnější, nejrovnější a nejbělejší svíčku, která měla ten nejvyšší a nejjasnější plamínek, a pospíchal do Betléma.

Vlétl do jeskyně a málem klopýtl o převalené jesličky. Co to? Celá chýše byla zpřeházená. Sláma z jesliček vysypaná, plínky ušpiněné a potrhané, písek na zemi rozhrabaný a místo vonících kvítků špinavé staré listí. Kryštůfek se vylekal. Jak je to možné? Vždyť andělé všechno krásně připravili, uklidili a provoněli. A teď tohle!

Andělkovi bylo skoro do pláče. „Co mám dělat? Copak to tu mohu nechat v takovém nepořádku?“ Kryštůfek byl sice zatím docela malý andělíček, ale ne tak malý, aby nevěděl, že když je něco rozházené, musí se to uklidit. A tak se dal do práce. Celý den se oháněl, zametal, hrabal, urovnával a na zem nasypal vonící květy. Potom dal svou krásnou nebeskou svíčku do lucerny a vedle připravil i sirky. Nakonec ještě položil do jesliček malý bílý polštářek, který sám Ježíškovi ušil, a spokojeně si prohlédl svou práci. Už byl skoro večer, když odletěl zpátky do nebe.

„Kdes byl tak dlouho?“ vítal ho hned v nebeské bráně anděl Eusebius, který ho do Betléma poslal. Kryštůfek mu všechno vyprávěl; jaký našel v Betlémě nepořádek, jak to zase dal všechno do pořádku a také jakou krásnou svíčku do chýše donesl.

„To je divné,“ vrtěl anděl hlavou, „zítra se tam zaletíme podívat, co se to stalo. Jsi hodný, žes to všechno uklidil,“ pohladil Kryštůfka, který se tou chválou celý začervenal.

Na druhý den ráno odlétli andělé do Betléma, aby se sami přesvědčili, co se vlastně stalo. Kryštůfek se těšil, že všichni uvidí, jak všechno zase hezky uklidil, a letěl jako první. Ale už před chýší viděl, že je něco v nepořádku. Dřevo na oheň, které včera tak pečlivě poskládal, velké kusy dolů a drobné chrástí úplně navrch, bylo doširoka rozházené. A kameny, které poskládal kolem ohniště, vůbec neviděl.

A co teprve uvnitř! Sláma rozházená, plínky ušpiněné, kvítky pošlapané, jesličky rozlámané, zkrátka nepořádek snad větší než předchozího dne. „Ale já to opravdu uklidil,“ odpovídal Kryštůfek se slzičkami na krajíčku na tázavé pohledy andělů. „Však my víme, ale kdo to tedy tak rozházel?“ vrtěli andělé hlavami.

„To jsme udělali my,“ ozvalo se. Za křovím ležel mladý čert, pod hlavou Kryštůfkův polštářek, a okusoval nebesky krásnou bílou svíčku. „Necháš toho! To je svíčka pro Ježíška, ty zlý špinavý čerte!“ rozzlobil se Kryštůfek. Čert se jen zle zasmál, pak to trošku zapraskalo, vyvalil se kouř a rohatý se propadl do pekel. Jen ošklivý smrad po něm zbyl a na polštářku černá skvrna od sazí.

„Co budeme dělat?“ radili se andělé, „vždyť ti čerti nám naši práci vždycky pokazí a Ježíšek se narodí do špíny a nepořádku.“ Celí nešťastní betlémskou chýši zase uklidili a vrátili se do nebe. A protože si nevěděli rady, šli za archandělem Michaelem. Aby bylo jasno, takový archanděl, to už je nějaký anděl! Má spoustu zkušeností a má na starosti celé zástupy jiných andělů podle svého oboru. Například Gabriel má na starosti všechny anděly, kteří přinášejí dobré zprávy. A archanděl Michael, ten vede nebeská vojska, takže má s bojem s ďábly bohaté zkušenosti. Proto se andělé vypravili právě za ním, aby jim poradil, jak to zařídit, aby už čerti betlémskou chýši nerozházeli.

